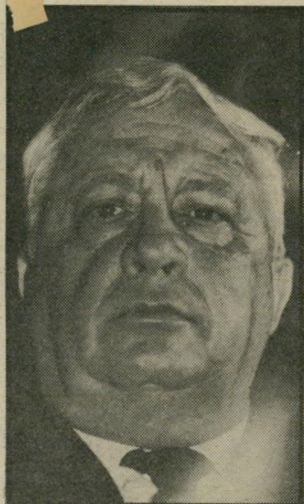

הכובע את בגין הצעיר כמועמד ליו"ר וועדת המנדטים מול אריאל שרון. ואת משה ארנס כמועמד ליו"ר הוועדה המתמדת. מול לוי עצמו — וכך היו לוי מפסיד בכל החזיתות. סי למרות שלא ידע על התוכנית, סי

ממתי אריאל שרון המתין בשקט. ביום הדיונים הראשון, ודויד לוי ניהל המלחמה.

לוי להסכים למועמדותו של ארידור. כאילו מתוך אינסטינקט, ולא נפל כרישתם של שני הכנים. לוי הלך על כל הקופה. הוא לא התכוון ללכת לפשרות. בשלב מסוים היה ברור שהוא אינו פועל מתוך שיקולים פוליטיים וטאקטיים. אלא מתוך דחפים ריגשיים. אך הוותיקים ובניהם לא ויתרו. אפילו יחיאל קרישאי, עוזרו

מבוהלים ניסו להרים את הציוד בחזרה אל הבימה והשתדלו להרגיע את הרוחות, שהתחילו לסעור גם ברחבה שלפני הבימה. במהלך הסערה הועף רוני מילוא, סגן שר החוץ, מן הבימה, וגם לבני בגין לא איפשרו לדבר.

שוברים את הכלים גסטון מלכה, ציר הוועידה מפתח-תיקוה, המזוהה עם מחנה לוי, עלה לבימה והשליך מעליה את השולחנות והמיקרופונים. צירים

הנאמן של מנחם בגין, נשלף ביום הדיונים הראשון והכריז שאין ממש בדבריו של לוי, כאילו תמיכתו של בגין בשמיר הוכנה שבועות מראש. **אכזבה יוונית.** נוסף על כל אלה נכונה לצירים החדשים של הוועידה מכה נוספת מתחת לחגורה — בוטלה הופעתם של הזמר היווני טריפונס ולהקתו לפני הוועידה. מועדון היקב פירסם כי טריפונס יופיע בחלק האמנותי של הוועידה. חלק זה אמור היה להתקיים בסיומו של כל יום דיונים. טריפונס לא נראה לנו מתאים. ועידת-חרות אינה אולם מופעים וגם לא היכל-הספורט. אמרו כמה מאנשי ההדר. בוועידה יש מקום לאירוע תרבותי של ג'אז, או מופע תימני, או שירי ארץ-ישראל. יש מקום גם להצגה על עוליה-גרדום. לטריפונס אין מקום!"

צירי חרות חשבו שתמורת 20 ש"ח, ששילמו בכניסה תמורת כרטיס-ציר ותיק פלאסטי עומס ניירות, יזכו גם בהופעתו של טריפונס. הם יצטרכו, כנראה, לקנות כרטיס ב-25 ש"ח להופעתו של טריפונס בהיכל-הספורט.

אחרון הנפילים יוחנן באדר, הוותיק האחרון שנותר מראשונים התנועה, הסתובב בין צירי הוועידה המום. הוא נראה זר להם והם זרים לו. הוא נראה אובד-עצות.

שני הבנים דן מרידור, בנו של אליהו מרידור, ח"כ לשעבר, ביחד עם בנימין זאב בגין, בנו של מנחם בגין. השניים ניסו לתווך בין המחנות היריבים, כשנטייתם הברורה היא לשמיר.

כתבה: רונית אנגלר, צילמו: ענת סרגוסטי וציון צפריר